

Нічний гість

Тетяна Булат

У мене вдома два кота,
Вірніше, Кіт і Кішка.
Вона – чорненька до хвоста,
Він – сірий, наче мишка.

Годую в хаті. І в дворі
У них є власні миски.
Бува, кошачій дітворі
На ніч залишу їстки.

Раненько будять: — *Їжу дай,
В дворі миски порожні!*
— *А хто вночі все поз'їдав?*
Скажіть, пани вельможні?

В очах нерозуміння й гнів,
Немов сказати хочуть,
Що жоден з них вночі не їв!
— *Ні, це не ми, —* муркочуть.

Я сторожу вже кілька днів,
Так ночі і проходять.
Ех... спати хочеться мені,
Та раптом хтось приходить!..

Хтось фиркає в нічний цей час,
Це точно не котятко.
І бачу, що спішить до нас
Маленьке їжачатко!

Ах, ось який малий крадій
Все підчищає посуд!
Нічний раптовий лиходій
Ледь не попав на осуд!

З тих пір, як вечір на поріг,
Всім їжі дам й любові.

Ще й в миску всиплю, що в дворі —
Вечеря їжачкові!